

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 382

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2–8
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
349.	— Hotărâre privind stabilirea uniformei, siglei, insignei și documentelor de legitimare pentru personalul militar al Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 93**

din 28 februarie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București în dosarele nr. 13.814/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și nr. 8.201/271/2016 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.365D/2016 și nr. 1.762D/2016.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 19 ianuarie 2017, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, și în prezența reprezentantului autoarei excepției Societatea Bancpost — S.A. din București, domnul avocat Valeriu Stoica, când Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a dispus conexarea Dosarului nr. 1.762D/2016 la Dosarul nr. 1.365D/2016, care a fost primul înregistrat, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată. La același termen, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 31 ianuarie 2017. La acea dată, Curtea a dispus, pentru aceleași motive, amânarea pronunțării pentru data de 28 februarie 2017, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 21 iunie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 13.814/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

4. Prin Încheierea din 12 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 8.201/271/2016, **Judecătoria Oradea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10**

și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. într-o cauză având ca obiect contestație privind neîndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii dării în plată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 sunt contrare art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât consacră efectul **retroactiv** al legii, în totalitatea sa. Astfel, Legea nr. 77/2016 este aplicabilă contractelor de credit încheiate anterior intrării sale în vigoare, precum și executărilor silite demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor. Autoarea excepției susține că legea nouă adaugă raportului juridic născut sub imperiul legii vechi o instituție juridică cu caracter de noutate față de dispozițiile legale aplicabile la data încheierii raportului juridic avute în vedere de părți. Prin aplicarea legii noi se ajunge, așadar, la o altă consecință, la alte efecte ale contractului și la un alt mecanism de stingere a obligațiilor decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate contractele. Pentru contractele încheiate înainte de data intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, nu pot fi avute în vedere alte efecte juridice decât cele prevăzute de legea sub imperiul căreia au fost încheiate.

6. Autoarea excepției apreciază că se încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție. Prin Legea nr. 77/2016 se instituie un tratament **discriminatoriu** al creditorilor față de consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, întrucât acestea pun creditorul într-o poziție de inferioritate, câtă vreme transferul dreptului de proprietate nu este condiționat de acordul creditorului pentru dobândirea imobilului. Consumatorului i se recunoaște dreptul absolut de a se libera de datorie prin simplul transfer al imobilului constituit drept garanție, fără a ține cont de interesul și opțiunea creditorului, situație de natură să îl plaseze într-o poziție privilegiată pe debitor.

7. Dispozițiile art. 7 din Legea nr. 77/2016 contravin, în opinia autoarei, **dreptului la apărare și accesului la justiție**, având în vedere că obiectul contestației este limitat strict la condițiile de admisibilitate prevăzute în art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 — dispoziții care sunt neconstituționale în raport cu libertatea economică și dreptul de proprietate. Practic, deși creditorul are dreptul de a contesta notificarea cu privire la transmiterea dreptului de proprietate asupra imobilului afectat garanției, prin darea în plată, acesta nu poate formula nicio apărare cu privire la drepturile sale și cu privire la aspectele particulare ale speței care ar putea conduce, eventual, la o inadmisibilitate a notificării. Având în vedere că, față de condițiile de admisibilitate prevăzute în lege, se conferă un drept general tuturor consumatorilor, fără a se avea în vedere o reechilibrare a contractului, în contextul în care executarea acestuia ar deveni prea oneroasă pentru consumator, din diverse circumstanțe excepționale, limitarea obiectului contestației strict la aceste motive echivalează, în cele din urmă, cu o îngrădire nejustificată a dreptului la apărare și a accesului la justiție, care, în aceste condiții, devin ineficace și iluzorii.

8. Autoarea excepției mai susține că, prin dispozițiile criticate, se aduce o atingere nepermisă **dreptului de proprietate privată** al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut, sume care nu se vor mai restitui în integralitate ca urmare a aplicării Legii nr. 77/2016. Or, creditorii dețin un drept de proprietate asupra întregii sume acordate cu titlu de împrumut, iar dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus în garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează cu o expropriere, câtă vreme nu se va recupera toată suma acordată. Această expropriere nu se produce în conformitate cu dispozițiile constituționale, întrucât pierderea dreptului de proprietate asupra creanței nu este compensată de o prealabilă și dreaptă despăgubire, iar această pierdere nu operează pentru o cauză de utilitate publică, stabilită conform legii.

9. În speță, arată autoarea excepției de neconstituționalitate, dreptul consumatorului este unul discreționar, deoarece acesta poate alege în orice moment obligarea instituției creditoare la achiziționarea imobilului. Privarea de bun nu are loc pe baza unui act al vreunei administrații, ci pe temeiul voinței unui particular, ceea ce face ca această ingerință să fie una arbitrară, întrucât particularul, respectiv consumatorul, nu este obligat să urmărească vreun interes public, ci numai interesele sale private, atunci când solicită privarea instituției creditoare de bunul său.

10. Limitarea gravă adusă dreptului de proprietate prin mecanismul dării în plată nu se încadrează, în opinia autoarei excepției, în limitele permise de art. 53 din Constituție, pierderea dreptului de proprietate nefiind proporțională cu scopul urmărit, elementul de protecție socială neregăsindu-se în condițiile de admisibilitate prevăzute de lege.

11. Autoarea excepției aduce în discuție și considerentele 115—117 ale Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017. Astfel, autoarea apreciază că este necesar să se înlăture efectul suspensiv de drept al notificării, fiind evident că debitorul nu poate întrerupe, în mod legal, executarea de bunăvoie a plăților exclusiv în baza unei notificări, care este o manifestare unilaterală de voință. Menținerea efectului suspensiv al notificării într-o asemenea ipoteză ar însemna ca, în pofida celor statuate de Curtea Constituțională, debitorul să păstreze un instrument prin care să genereze abuzuri, fiind suficientă o simplă notificare pentru a face legaliza neexecutarea obligațiilor asumate. Or, dacă creditorul nu consimte la darea în plată, până când instanța de judecată nu stabilește că sunt îndeplinite condițiile imprevizunii, oprirea plăților de către debitor, prin voința lui unilaterală, are doar semnificația unui fapt juridic, al cărui caracter licit sau ilicit (culpa contractuală) se stabilește doar ulterior, pe baza hotărârii judecătorești care constată dacă sunt sau nu îndeplinite condițiile imprevizunii.

12. În opinia autoarei, deși **accesul liber la o activitate economică și libera inițiativă** sunt garantate prin art. 45 din Constituție, dispozițiile legale criticate limitează această garanție sub două aspecte. Operațiunile de creditare, care reprezintă unele dintre activitățile principale ale creditorilor, sunt limitate sub aspectul operațiunilor de recuperare a sumelor acordate, în baza cărora au fost întocmite planurile de profitabilitate, cu atât mai mult cu cât legea afectează contractele și executările anterioare intrării sale în vigoare. Cel de-al doilea aspect vizează transformarea forțată a creditorului într-un „vehicul imobiliar”, deși nu a exprimat liber o astfel de inițiativă economică. Banca nu are ca obiect principal de activitate desfășurarea activităților comerciale privitoare la imobile, iar, prin transferul forțat al proprietății asupra imobilelor, va fi obligată să desfășoare această activitate neprevizionată.

13. Nu are relevanță faptul că instituția de credit a primit un bun imobil drept garanție a obligației de rambursare a creditului, ori, în cazul executării silite a bunului, prețul de adjudecare, întrucât intenția de la momentul constituirii ipotecii nu este aceea de a dobândi acest imobil în proprietate, ci doar de a avea o preferință înaintea altor creditori în ceea ce privește sumele valorificate din vânzarea respectivului bun ipotecat indiferent în mâinile cui s-ar afla la momentul valorificării. Dreptul de ipotecă, înțeles ca drept real accesoriu, nu schimbă obiectul creanței pe care o garantează, ci îl pune pe creditor în poziția unui creditor preferat. Este adevărat că aceste persoane juridice pot deține imobile în proprietate, dar astfel de imobile sunt deținute ca bază a exercitării comerțului lor specific și nu ca un scop în sine al comerțului lor.

14. Din prisma art. 45, în coroborare cu art. 135 din Constituție, statul are obligația de a nu schimba sau altera scopul activității unui actor la viața economică, altfel se încalcă libertatea comerțului.

15. Libera inițiativă ar însemna libertatea persoanei de a desfășura activitatea economică în modalitatea pe care aceasta o consideră cea mai potrivită pentru a-și atinge scopul, uzând de mijloacele juridice pe care le are la dispoziție. În desfășurarea activității sale economice, persoana este liberă să își aleagă partenerii contractuali și clienții. Ca o consecință, deși libertatea contractuală nu are valențe constituționale exprese, ea ar putea fi subsumată conceptului de liberă inițiativă, deoarece mijlocul juridic prin care persoana participă la viața economică este contractul ca formă de manifestare a libertății contractuale.

16. Protejarea consumatorilor și simpla calitate de consumator a uneia dintre părțile contractului nu poate conduce, potrivit autoarei excepției de neconstituționalitate, la un efect drastic de încălcare a libertății economice și contractuale, cu atât mai mult cu cât elementul de protecție socială lipsește cu desăvârșire din cadrul condițiilor de admisibilitate din art. 4 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Aceasta cu atât mai mult cu cât acordarea de drepturi generale unei categorii largi de consumatori, fără a exista criterii clare în ce privește necesitatea consumatorului de protecție socială, poate da naștere la abuzuri din partea consumatorilor.

17. În final, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că, întrucât Legea nr. 77/2016 aduce atingere art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)—(3), art. 45 și art. 53 din Constituție, este evidentă încălcarea art. 1 din Constituție.

18. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** apreciază, în opinia exprimată în Dosarul Curții nr. 1.365D/2016, că procedura dării în plată nu este susceptibilă de a crea un efect discriminatoriu pentru creditorul ipotecar în raport cu alte categorii de creditori, întrucât aceștia nu se află în situații egale. Instituția bancară a acordat, în principiu, un credit în condițiile în care valoarea imobilului a fost stabilită chiar de către evaluatori agreeți de creditor, iar darea în plată reprezintă o soluție echitabilă atât pentru debitor, cât și pentru creditor care, la momentul acordării creditului, a apreciat că imobilul adus în garanție acoperă valoarea acordată. Astfel, prin aplicarea legii, creditorul primește drept prestație echivalentă bunul imobil ipotecat în favoarea sa, fără ca, prin aceasta, să fie încălcate art. 16 alin. (1), art. 44 alin. (1)—(3) sau art. 45 din Constituție.

19. Instanța arată că protecția consumatorilor persoane fizice și a dreptului la locuință familială a debitorului reprezintă scopuri legitime care justifică ingerința legiuitorului, că normele legale sunt previzibile, iar măsura este proporțională. Limitele aduse dreptului de proprietate privată și libertății economice au, așadar, un caracter rezonabil, măsurile sunt adecvate pentru îndeplinirea scopului urmărit și există un just echilibru între

interesele economice ale creditorului și cele ale debitorului, fără ca prin aceasta să fie încălcate prevederile art. 53 din Constituție. Se reține, astfel, că prin legea specială — art. 3 și art. 10 — s-au instituit condiții derogatorii de la dreptul comun care nu generează o sarcină excesivă asupra creditorului, de natură de a-i afecta dreptul de proprietate sau de a aduce atingere principiilor libertății contractuale, din moment ce acesta primește în proprietate un imobil care, la momentul încheierii contractului, a fost evaluat ca acoperind creditul acordat.

20. De asemenea, art. 8 alin. (5) și art. 11 din Legea nr. 77/2016 nu încalcă principiul neretroactivității legii, ci reprezintă particularizări ale principiului aplicării imediate a legii civile noi.

21. **Judecătoria Oradea — Secția civilă** apreciază, în Dosarul Curții nr. 1.762D/2016, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fără a-și motiva opinia.

22. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, susținerile autoarei excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

24. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

25. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie prevederile art. 3, art. 8 alin. (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Din analiza notelor scrise ale autoarei excepției de neconstituționalitate, depuse la dosarele celor două cauze, reiese că autoarea a avut în vedere și dispozițiile art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016. Prin urmare, Curtea urmează să se pronunțe cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016, care au următorul conținut:

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.*”;

— Art. 4 alin. (1): „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) *quantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;*

c) *creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;*

d) *consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.*”;

— Art. 5 alin. (1) și (3): „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotekar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.”; [...]

„(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotekar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor”; [...]

„(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii

judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

26. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, art. 21 referitor la liberul acces la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 referitor la economie.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea urmează să analizeze îndeplinirea condițiilor referitoare la admisibilitatea acesteia prevăzute de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)”, precum și de dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

28. Astfel, Curtea reține, referitor la situația de fapt din cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești care au sesizat Curtea, că autoarea Societatea Bancpost — S.A. din București a încheiat contractele de credit cu consumatorii înainte de data intrării în vigoare a noului Cod Civil, respectiv 1 octombrie 2011. Curtea reține, în plus, că autoarea excepției a invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două ipoteze ale acestuia, respectiv ipoteza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil [„Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare”] și ipoteza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, instanța de contencios constituțional va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016.

29. Faptul că aceste contracte de credit au fost încheiate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil este relevant și în examinarea admisibilității excepției având ca obiect neconstituționalitatea tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016. Curtea reține că, potrivit primei teze a acestuia, dispozițiile Legii nr. 77/2016 se aplică și contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, iar, potrivit celei de-a doua teze a art. 11, Legea nr. 77/2016 se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, întrucât acestea vizează contracte încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 77/2016.

30. Un al treilea motiv de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate din prezentul dosar, generat de lipsa

legăturii dispozițiilor legale criticate cu soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, rezultă din faptul că niciunul dintre consumatorii care sunt parte la contractele de credit nu a fost supus executării silite a imobilului ipotecat. În aceste condiții, Curtea va reține că dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu au legătură cu soluționarea celor două cauze în care au fost ridicate excepțiile de neconstituționalitate conexate în prezentul dosar și, prin urmare, va respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a acestora.

31. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, a reținut că **dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor impreviziunii** pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea această posibilitate și obligație, dispozițiile legale menționate ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

32. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, faptul că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că prevederile menționate în prealabil sunt **constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei impreviziunii la contractele în derulare, precum și faptul că decizia precitată a fost pronunțată ulterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în dosarele conexate în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 și ale art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca devenită inadmisibilă.**

33. În continuare, Curtea observă că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, a reținut că dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 45 privind libertatea economică, art. 73 alin. (3) lit. m) privind adoptarea legilor organice, art. 135 privind economia, art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, iar cu privire la dispozițiile art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană din Constituție a constatat că nu au incidență în cauza de față [paragraful 130]. Autoarea excepției de neconstituționalitate repune în discuție conformitatea dispozițiilor criticate din Legea nr. 77/2016 cu o parte dintre aceste texte constituționale.

34. În urma examinării criticilor formulate de autoarea excepției din perspectiva acestor dispoziții constituționale, instanța constituțională constată că atât considerentele, cât și soluția reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 sunt aplicabile *mutatis mutandis* în prezenta cauză.

35. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea **art. 15 alin. (2) din Constituție**, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că „indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970.

Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.”[paragraful 115].

36. În ceea ce privește critica autoarei excepției, potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă **art. 16 alin. (1) din Constituție** referitor la egalitatea în fața legii, întrucât instituie un tratament discriminatoriu al creditorilor față de consumatorii care au încheiat contracte de credit garantate cu ipotecă, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă referitoare la conceptul de *egalitate în fața legii*, care nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceleiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Cu referire la criticile autoarei excepției, Curtea reține că deosebirile obiective dintre categoria profesioniștilor și cea a consumatorilor sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

37. Privitor la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva **art. 45 și art. 135 din Constituție**, Curtea reține că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — *în condițiile legii* — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori **protejarea unor interese generale**, precum și **asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor**.”[paragraful 16].

38. În fine, referitor la prevederile **art. 11 teza întâi prin raportare la celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016 criticate în prezenta cauză, respectiv dispozițiile art. 5 alin. (1) și (3) și art. 10**, Curtea reține, în primul rând, că toate considerentele reținute anterior la paragrafele 35—37 sunt aplicabile *mutatis mutandis*. În plus, Curtea reiterează cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 128, cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată. Astfel, în accepțiunea art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate. De asemenea, Curtea a statuat că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic

pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință. Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile imprevizunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate.

39. Acest ultim considerent al deciziei precitate este, cu precădere, relevant în examinarea constituționalității dispozițiilor art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016. Astfel, Curtea constată că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Este o măsură conexasă firească deciziei debitorului de a transmite creditorului dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar. Suspendarea plăților aferente contractului de credit intervine ca un accesoriu al deciziei unilaterale a acestuia prin care apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate inerente procedurii dării în plată, însă, pe perioada suspendării plăților, celelalte obligații ale debitorului rezultate din acesta se execută în continuare.

40. În acest context, Curtea reține că suspendarea antemenționată se aplică atât în situația în care creditorul obligației nu formulează contestație împotriva notificării transmise, cât și în situația în care acesta din urmă formulează o asemenea contestație. Astfel, în lipsa formulării contestației prevăzute de art. 7 alin. (1) din lege, notificarea transmisă creditorului rămâne definitivă, în sensul că ambele părți acceptă faptul că aceasta îndeplinește condițiile de admisibilitate, în condițiile intervenirii imprevizunii, părțile având posibilitatea de a negocia pentru a ajunge la un alt acord în termenul prevăzut de art. 5 alin. (3) din lege. De abia după expirarea termenului menționat se poate încheia actul de dare în plată. Pe toată perioada de timp care acoperă termenul de contestare, precum și termenul de negociere, executarea plăților derivate din contractul de credit este suspendată. În acest fel, legiuitorul a pus la îndemâna creditorului un instrument juridic prin intermediul căruia echilibrează poziția economică net inferioară a consumatorului în raport cu profesionistul în condițiile intervenirii imprevizunii. Ar fi fost, de altfel, nefiresc ca pe această perioadă contractul să fi continuat să se execute ca atare, mai ales că această perioadă este una preprocesuală, de negociere între părți, în care sunt cercetate posibilitățile de continuare a executării contractului de credit prin adaptarea acestuia la noile condiții socio-economice. În schimb, în ipoteza în care creditorul formulează contestație, notificarea este afectată de o condiție rezolutorie, aceea a admiterii contestației de către instanța judecătorească competentă. Însă, indiferent

dacă această condiție se împlinește, pe toată perioada termenului de contestație și al judecății, notificarea are drept efect și suspendarea plăților rezultate din contractul de credit, ca o măsură provizorie și conexasă acestuia.

41. În acest context, Curtea constată că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată.

42. Din cele de mai sus, Curtea, având în vedere conținutul normativ al art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, constată că acestea reglementează o intervenție etatică cu privire la executarea contractelor de credit aflate în curs. De principiu, niciun text constituțional nu împiedică legiuitorul să intervină în executarea acestor contracte în vederea reechilibrării lor, cu respectarea condițiilor impuse prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 referitoare la buna-credință și echitatea ce trebuie să guverneze această materie. Însă, intensitatea acestei intervenții, privită din perspectiva exigențelor Constituției, trebuie evaluată prin prisma testului de proporționalitate dezvoltat de Curtea Constituțională în jurisprudența sa [a se vedea Decizia nr. 75 din 26 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 21 aprilie 2015, Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014 sau Decizia nr. 266 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 19 iulie 2013] în condițiile în care drepturile relative, distinct de aplicarea art. 53 din Constituție, cunosc limitări implicite admise rezultate atât din evoluția și confruntarea acestora în timp [cu privire la caracterul evolutiv al conceptelor constituționale, a se vedea Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012, și Decizia nr. 64 din 24 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 28 aprilie 2015], cât și din perspectiva titularilor lor.

43. Raportat la cauza de față, Curtea constată că, deși creditorul obligației deține, în principiu, un *bun* în sensul art. 1 din Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit [a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 24], intervenția statului operată prin textele de lege criticate urmărește un scop legitim, respectiv protecția consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. Așadar, scopul legitim urmărit se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin înlăturarea pericolului ruinei sale iminente.

44. În continuare, Curtea urmează să analizeze dacă măsura criticată este adecvată, necesară și dacă respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele individuale. În acest sens, Curtea reține că, în mod abstract, suspendarea executării plăților este o măsură capabilă să îndeplinească scopul legitim urmărit, neexistând nicio abatere între substanța acesteia și finalitatea pe care o are în vedere. Mai mult, măsura

reglementată și finalitatea avută în vedere se află într-un evident raport de consecvență logică, drept care se impune concluzia irefragabilă a caracterului său adecvat.

45. De asemenea, Curtea constată că măsura legală criticată este necesară, legiuitorul având deplina competență constituțională în temeiul art. 15 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 61 alin. (1) din Constituție de a proteja într-un mod efectiv interesele patrimoniale ale cetățenilor săi atunci când în paradigma executării contractului — de credit în cazul de față — intervine un aspect care ține de impreviziune. Curtea observă că, din întreg arsenalul de măsuri pe care legiuitorul le avea la îndemână, a apelat la suspendarea temporară a plăților rezultate din contractul de credit, măsură ce trebuie calificată ca având un grad de intruziune moderat asupra dreptului de proprietate al creditorului, aspect dedus atât prin natura sa juridică de măsură vremelnică/cu caracter provizoriu, cât și din posibilitatea creditorului de a-și vedea executată creanța întru totul în măsura în care instanța judecătorească admite contestația formulată. Desigur, astfel cum s-a precizat, această opțiune a legiuitorului nu este cea mai puțin intruzivă, ipoteză în care legiuitorul ar fi trebuit să lase instanței judecătorești competența de a decide ea însăși, eventual, prin procedura ordonanței președințiale sau suspendarea executării silite, după caz, dacă se impune măsura suspendării în mod temporar a plății sumelor de bani aferente contractului de credit. Totuși, Curtea constată că această orientare legislativă a ținut seama de realitățile socioeconomice existente, aspect cu privire la care legiuitorul are o largă marjă de apreciere, precum și de particularitățile și specificul circumstanțelor referitoare la iminența începerii sau continuării procedurii de executare silită cu efecte iremediabile asupra consumatorului, precum și la relația profesionist-consumator în care acesta din urmă se află într-o situație de inferioritate economică. De aceea, în cazul în care între părți există o neînțelegere apărută cu privire la existența impreviziunii în contracte, legiuitorul, în mod corect, a apreciat ca fiind necesară o suspendare de drept a executării unui asemenea contract până la pronunțarea hotărârii judecătorești definitive în cauză care tranșează problema litigioasă dintre părți.

46. În continuare, Curtea reține că măsura criticată configurează un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare, în sensul că pune în balanță, pe de o parte, protecția imediată și nemijlocită a consumatorilor, așadar, a unui largi sferă de persoane care, deși se află într-un raport de egalitate juridică cu profesioniștii, sub aspectul puterii lor economice, apreciată în mod individual, se află într-o evidentă relație de inferioritate, și, pe de altă parte, interesul profesioniștilor de a-și vedea executate sumele de bani rezultate din contractele de credit. Intervenind în acest domeniu sensibil, legiuitorul, în marja sa de apreciere, derivată din prevederile art. 61 alin. (1) din Constituție, a reglementat această măsură într-un domeniu limitat [contract de credit] și în condiții restrictive [condiții de admisibilitate în marja impreviziunii], protejând, cu efect imediat și provizoriu, persoanele expuse acestui risc major intervenit în executarea contractului, risc calificat de Curtea Constituțională ca fiind unul supraadăugat. Ar fi fost contrastant cu însăși noțiunea de impreviziune ca, pe perioada în care notificarea de dare în plată ar fi fost depusă, debitorul de bună-credință al obligației, întrucât Curtea în analiza sa pleacă de la premisa axiomatică a art. 57 din Constituție, să fie ținut să plătească, în continuare, sume nominale de bani care, sub aspectul cuantumului lor, aduc în discuție impreviziunea. În aceste condiții, nu este de admis ca o realitate juridică formală, rezultată din contractul de credit, să prevaleze asupra

regulilor de echitate și bună-credință care guvernează materia contractelor civile.

47. De asemenea, Curtea reține că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

48. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce caracterizează orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

51. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5), a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, a prevederilor art. 11 teza a doua, a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 și art. 8 alin. (1), a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016, și cu majoritate de voturi în privința excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din aceeași lege,

49. Totodată, Curtea reține că dispozițiile Legii nr. 77/2016, în interpretarea obligatorie dată acestora de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, permite menținerea suspendării plăților către creditori, numai în măsura în care, în cazul fiecărui contract de credit în parte, sunt îndeplinite criteriile **obiective**, respectiv condițiile existenței **impreviziunii**, și care vor fi evaluate în condiții de **independență și imparțialitate**, respectiv de către instanțele de judecată. În acest fel, creditorii beneficiază de suficiente garanții că dreptul lor de proprietate nu poate fi atins în substanța sa prin faptul că debitorii beneficiază de prerogativa prevăzute de art. 5 alin. (1), coroborat cu art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.

50. Prin urmare, Curtea va respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5), a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. din București în Dosarul nr. 13.814/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și în Dosarul nr. 8.201/271/2016 al Judecătoriei Oradea — Secția civilă.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte în aceleași dosare ale aceluiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte în aceleași dosare ale aceluiași instanțe, și constată că sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

4. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte în aceleași dosare ale aceluiași instanțe, și constată că sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și Judecătoriei Oradea — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea uniformei, siglei, insignei și documentelor de legitimare pentru personalul militar al Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne

Având în vedere prevederile art. 1 și 2 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1994 privind drepturile de echipament și materiale de resortul echipamentului în timp de pace ale personalului din sectorul apărare națională, ordine publică și siguranță națională, aprobată cu modificări prin Legea nr. 143/1994, cu modificările ulterioare, ale art. 9 lit. b) și art. 109 alin. (1) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 27 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2016 privind înființarea, organizarea și funcționarea Direcției Generale de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă modelul uniformelor pentru personalul militar din Direcția Generală de Protecție Internă a Ministerului Afacerilor Interne.

(2) Uniforma și echipamentul special se acordă gratuit conform prevederilor legale, în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Însemnele pentru gradele militare și culorile pentru articolele din compunerea uniformelor pentru personalul militar din Direcția Generală de Protecție Internă sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Articolele de echipament din compunerea uniformelor și accesoriile pentru acestea se asigură pe baza normelor privind drepturile de echipament pentru personalul militar, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Normele de echipare și de asigurare cu materiale de resortul echipamentului, specifice altor structuri din sistemul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, pot fi aplicate și pentru personalul militar al Direcției Generale de Protecție Internă, dacă au intervenit situații similare care nu sunt prevăzute în normele proprii.

Art. 4. — Insigna și documentele de legitimare pentru personalul militar din Direcția Generală de Protecție Internă sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 5. — Sigla Direcției Generale de Protecție Internă este prevăzută în anexa nr. 4.

Art. 6. — Până la stabilirea noii valori financiare a drepturilor de echipament ce se acordă cadrelor militare din Direcția Generală de Protecție Internă, acestora le sunt aplicabile cotele-părți anuale ale drepturilor de echipament pentru personalul militar din celelalte structuri ale Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 7. — (1) Sumele necesare pentru aplicarea prezentei hotărâri se asigură de la bugetul de stat, în limita fondurilor bugetare aprobate pentru Direcția Generală de Protecție Internă, în condițiile legii.

(2) Achiziționarea articolelor de echipament special se realizează eșalonat, cu încadrarea în creditele bugetare aprobate cu această destinație.

Art. 8. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor interne,
Maria-Cristina Manda,
subsecretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 18 mai 2017.
Nr. 349.

ANEXA Nr. 1

DESCRIEREA

însemnelor pentru gradele militare, a semnului de armă și a culorilor articolelor din compunerea uniformelor personalului militar din Direcția Generală de Protecție Internă

Însemnul de grad militar pentru personalul din Direcția Generală de Protecție Internă este reprezentat de stele pentru generali, trese pentru ofițeri și galoane pentru maiștri militari și subofițeri, brodate pe suport de formă dreptunghiulară, confecționat din material textil.

Semnul de armă al Direcției Generale de Protecție Internă este compus dintr-un leu de aur, limbat, aprins și armat roșu, ținând în laba dreaptă anterioară un pumnal cu lama de argint, înzestrat de aur, pe laba stângă anterioară, pe o parte din cea dreaptă și pe o parte din corp broșează un scut francez medieval, triunghiular, cu flancurile rotunjite, roșu, cuprinzând un șevron de aur, încărcat cu cinci stele roșii, având între brațe un trandafir heraldic, de asemenea, de aur; în șef, o cheie de același metal, poziționată în fascie.

Semnul de armă se poate folosi cu cromatica de mai sus sau fără cromatică.

Semnul de armă se aplică la mijlocul lățimii suportului și la 5 mm de capătul interior al acestuia.

CAPITOLUL I

Aplicarea însemnelor de grad militar

SECȚIUNEA 1

Generali

Însemnul de grad militar pentru uniforma de ceremonie, de reprezentare și de serviciu, reprezentat de stele în cinci colțuri încadrate în mărimea unui cerc imaginar cu diametrul de 22 mm, se aplică prin brodare cu fir metalizat de culoarea galben-auriu, pe un suport textil de formă dreptunghiulară, confecționat din material textil țesut cu fir metalizat de culoare alb-argintiu.

Stelele sunt conturate cu fir de culoare roșie și se aplică pe suportul textil corespunzător gradului, astfel:

- pentru gradul de general de brigadă — o stea;
- pentru gradul de general-maior — două stele;
- pentru gradul de general-locotenent — trei stele;
- pentru gradul de general — patru stele.

SECȚIUNEA a 2-a

Ofițeri

Însemnele de grad militar pentru uniforma de ceremonie, de reprezentare și de serviciu, reprezentat de trese cu lățimea de 8 mm, se aplică prin brodare cu fir metalizat de culoare alb-argintiu pe suport textil de formă dreptunghiulară, confecționat din material textil de culoare neagră.

Pentru ofițerii cu grad superior, pe mijlocul suportului textil, longitudinal, se brodează cu fir metalizat cu culoare alb-argintiu un galon cu lățimea de 16 mm.

Pentru ofițerii superiori tresele și galonul se aplică corespunzător gradului, astfel:

- pentru gradul de maior — o tresă și galonul;
- pentru gradul de locotenent-colonel — două trese și galonul;
- pentru gradul de colonel — trei trese și galonul.

Pentru ofițerii cu grad inferior tresele se aplică corespunzător gradului, astfel:

- pentru gradul de sublocotenent — o tresă;
- pentru gradul de locotenent — două trese;
- pentru gradul de căpitan — trei trese.

SECȚIUNEA a 3-a

Maiștri militari

Însemnul de grad militar pentru uniforma de reprezentare și de serviciu, reprezentat de galoane cu lățimea de 8 mm, se aplică prin brodare cu fir metalizat de culoare alb-argintiu, pe suport textil de culoare neagră.

Galoanele se aplică corespunzător gradului, astfel:

- pentru gradul de maistru militar clasa a IV-a — un galon în formă de unghi și un galon drept;
- pentru gradul de maistru militar clasa a III-a — un galon în formă de unghi și două galoane drepte;
- pentru gradul de maistru militar clasa a II-a — un galon în formă de unghi și trei galoane drepte;
- pentru gradul de maistru militar clasa I — un galon în formă de unghi și patru galoane drepte;

e) pentru gradul de maistru militar principal — un galon în formă de unghi și cinci galoane drepte.

SECȚIUNEA a 4-a

Subofițeri

Însemnul de grad militar pentru uniforma de reprezentare și de serviciu, reprezentat de galoane cu lățimea de 16 mm și 10 mm, se aplică prin brodare cu fir metalizat de culoare alb-argintiu pe suport textil de culoare neagră.

Galoanele se aplică corespunzător gradului, astfel:

- pentru gradul de sergent major — un galon cu lățimea de 16 mm și unul cu lățimea de 10 mm;
- pentru gradul de plutonier — două galoane cu lățimea de 16 mm;
- pentru gradul de plutonier major — două galoane cu lățimea de 16 mm și unul cu lățimea de 10 mm;
- pentru gradul de plutonier adjutant — trei galoane cu lățimea de 16 mm;
- pentru gradul de plutonier adjutant șef — trei galoane cu lățimea de 16 mm și unul cu lățimea de 10 mm.

CAPITOLUL II

Embleme pentru coifură

SECȚIUNEA 1

Generali

Emblema pentru șapca de ceremonie și de reprezentare, căciulă, pălărie, basc și șapca de serviciu se realizează pe suport textil de culoare neagră, fiind formată dintr-o cunună cu câte patru rânduri de frunze de stejar, dispuse în evantai, brodată din fir metalizat de culoare alb-argintiu, care încadrează acvila cruciată, încoronată, pe care se fixează un scut metalic reprezentând scutul mic din stema României.

SECȚIUNEA a 2-a

Ofițeri, maiștri militari, subofițeri

Emblema pentru șapca de ceremonie și de reprezentare, căciulă, pălărie, basc și șapca de serviciu se realizează pe suport textil de culoare neagră, fiind formată dintr-o cunună cu un număr diferit de rânduri de frunze de stejar dispuse în evantai (trei pentru ofițeri, două pentru subofițeri și maiștri militari), brodată din fir metalizat de culoare alb-argintiu, care încadrează acvila cruciată, încoronată, pe care se fixează un scut metalic reprezentând scutul mic din stema României.

CAPITOLUL III

Culorile principalelor articole de echipament ale personalului militar din Direcția Generală de Protecție Internă

CATEGORIA DE PERSONAL	ȚINUTA	ARTICOLE DE ECHIPAMENT											ACCESORII	
		SAPCĂ BASC, CĂCIULĂ	VESTON FRAC	SCURTĂ BLUZON MANTA PLOAIE	PANTALON	PULOVER	CĂMAȘĂ	CĂMAȘĂ BLUZĂ	TRICOU	CRAVATĂ PAPION	SCURTĂ COSTUM UNIC COSTUM IZOTERM COSTUM PROTECȚIE INTEMPERII	PANTOFI BOCANCI, GHETE		CENTURĂ CUREA
I. GENERALI, OFIȚERI, MAIȘTRI MILITARI ȘI SUBOFIȚERI														
Generali și ofițeri	Ceremonie	negru	negru	negru	negru	—	alb	—	—	negru	—	negru	alb-argintiu	alb/argintiu
	Reprezentare	negru	negru	negru	negru	negru	gri	negru	—	negru	—	negru	negru	alb/argintiu
	Serviciu	negru	—	—	negru	—	—	gri	gri	—	negru	negru	negru	alb/argintiu
Maiștri militari și subofițeri	Reprezentare	negru	negru	negru	negru	negru	gri	negru	—	negru	—	negru	negru	alb/argintiu
	Serviciu	negru	—	—	negru	—	—	gri	gri	—	negru	negru	negru	alb/argintiu

Norme pentru drepturile de echipament ale personalului miliar
Norma nr. 1
pentru echiparea cu uniformă de ceremonie a generalilor și ofițerilor

Nr. crt.	DENUMIREA ARTICOLELOR DE ECHIPAMENT	U/M	PREVEDERI		OBSERVAȚII
			Cantitate	Durată (ani)	
0	1	2	3	4	5
A. COIFURĂ					
1.	Șapcă din stofă pentru ceremonie, completă	buc.	2	8	Se asigură una de vară și una de iarnă
B. ÎMBRĂCĂMINTE					
1.	Costum din stofă pentru ceremonie: veston cu un pantalon lung	buc.	2	8	Se asigură unul de vară și unul de iarnă. Se poate substitui cu frac și pantalon
2.	Scurtă din stofă	buc.	1	8	Se poate substitui cu pardesiu.
C. LENJERIE					
1.	Cămașă albă	buc.	2	4	
D. ÎNCĂLȚĂMINTE					
1.	Pantofi pentru ceremonie	per.	2	8	
E. ECHIPAMENT DIVERS					
1.	Cravată pentru ceremonie	buc.	1	4	Se poate asigura papion.
2.	Centură pentru ceremonie	buc.	1	8	Se poate asigura brâu pentru frac.
F. ACCESORII					
1.	Suport/epolet cu însemne de grad și semn de armă	per.	3	4	
2.	Eghilet dublu cu accesorii	buc.	1	4	
3.	Petlițe	per.	2	4	

NOTE:

1. De prevederile normei beneficiază generalii și ofițerii numiți în funcții de conducere, până la șef serviciu/similar, inclusiv.
2. Femeile primesc pălărie în loc de șapcă și fustă în loc de pantalon lung.
3. Pentru pardesiu se poate asigura fular din mătase, contra cost, la preț de achiziție, în afara prevederilor normei.

*) Tabelele din anexa nr. 2 sunt reproduse în facsimil.

Norma nr. 2**pentru echiparea cu uniformă de reprezentare a generalilor, ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor**

Nr. crt.	DENUMIREA ARTICOLELOR DE ECHIPAMENT	U/M	PREVEDERI		OBSERVAȚII
			Cantitate	Durată (ani)	
0	1	2	3	4	5
A. COIFURĂ					
1.	Șapcă din stofă de iarnă, completă	buc.	1	3	
2.	Șapcă din stofă de vară, completă	buc.	1	3	
3.	Căciulă din blană naturală	buc.	1	5	
4.	Căciulă din blană caracul	buc.	1	6	Pentru generali și colonei
B. ÎMBRĂCĂMINTE					
1.	Costum din stofă: veston cu doi pantaloni lungi pentru iarnă	buc.	1	3	
2.	Costum din stofă: veston cu doi pantaloni lungi pentru vară	buc.	1	3	
3.	Scurtă cu mesadă și guler blană naturală	buc.	1	5	Pentru generali și colonei se asigură cu guler din blană caracul
4.	Bluzon	buc.	1	3	
5.	Manta pentru ploaie	buc.	1	4	
C. LENJERIE					
1.	Cămașă	buc.	4	2	
2.	Cămașă albă	buc.	1	4	Se asigură numai ofițerilor fără drept de port uniformă de ceremonie, maiștrilor militari și subofițerilor.
3.	Cămașă bluză cu mânecă lungă	buc.	2	2	
4.	Cămașă bluză cu mânecă scurtă	buc.	2	2	
5.	Ciorapi	per.	6	1	Pentru femei se asigură șase perechi ciorapi dres
D. ÎNCĂLȚĂMINTE					
1.	Pantofi de iarnă	per.	1	2	
2.	Pantofi de vară	per.	1	1	
3.	Ghete	per.	1	4	Pentru femei se distribuie cizme
E. ECHIPAMENT DIVERS					
1.	Cravată	buc.	2	4	
2.	Fular	buc.	1	5	
3.	Mănuși din piele	per.	1	2	Se distribuie alternativ o pereche pentru iarnă și o pereche pentru vară
4.	Centură piele	buc.	1	6	Se poate asigura tip chingă, în funcție de nevoi
5.	Curea pantaloni	buc.	1	6	
6.	Pulover	buc.	1	3	
F. ACCESORII					
1.	Emblemă pentru coifură	buc.	1	-	Pentru fiecare căciulă
2.	Suport cu însemne grad și semne armă	per.	7	3	
3.	Petlițe	per.	2	3	
4.	Eghilet cu accesorii	buc.	1	4	Se asigură numai ofițerilor fără drept de port uniformă de ceremonie, maiștrilor militari și subofițerilor
5.	Ecuson mânecă	buc.	8	3	
6.	Centură pentru ceremonie	buc.	1	8	Se asigură numai ofițerilor fără drept de port uniformă de ceremonie.

NOTE:

1. La prima acordare a gradului de ofițer, maistru militar sau subofițer se distribuie o singură dată, indiferent de numărul încadrărilor ulterioare în sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională: o șapcă din stofă pentru iarnă, un costum cu doi pantaloni din stofă pentru iarnă, o scurtă cu mesadă și guler din blană naturală, patru cămăși, șase perechi ciorapi, patru cearșafuri, două fețe de pernă, o pătură, o geantă pentru transport echipament și accesorii aferente (suport cu însemne de grad și semne de armă, petlițe și ecusoane).

2. Femeile primesc pălărie în loc de șapcă și fustă în loc de pantalon lung.

3. Bluzonul și scurta se pot confecționa din piele, în același model, și se achiziționează de către cadrele militare, contra cost, la prețul de achiziție, în afara prevederilor normei.

Norma nr. 3
pentru echiparea cu uniformă de serviciu a generalilor, ofițerilor, maiștrilor militari și subofițerilor

Nr. crt.	DENUMIREA ARTICOLELOR DE ECHIPAMENT	U/M	PREVEDERI		OBSERVAȚII
			Cantitate	Durată (ani)	
0	1	2	3	4	5
A. COIFURĂ					
1.	Basc cu emblemă	buc.	1	1	Se poate asigura fes tricostat
2.	Șapcă completă	buc.	2	2	Se asigură una de vară și una de iarnă.
B. ÎMBRĂCĂMINTE					
1.	Costum unic cu doi pantaloni	buc.	1	1	
2.	Costum izoterm	buc.	1	3	
3.	Costum de protecție contra intemperiilor	buc.	1	4	
4.	Scurtă cu mesadă detașabilă	buc.	1	4	
C. LENJERIE					
1.	Cămașă bluză cu mânecă lungă	buc.	2	3	
2.	Cămașă bluză cu mânecă scurtă	buc.	2	3	
3.	Lenjerie de corp termică (bluză și pantalon)	buc.	1	2	
4.	Tricou	buc.	2	2	
5.	Ciorapi	per.	6	1	
D. ÎNCĂLȚĂMINTE					
1.	Bocanci unici	per.	1	1	Petru femei se asigură ghete cu șiret
E. ACCESORII					
1.	Suport cu însemne grad și semne armă	per.	6	3	
2.	Ecuson mânecă	buc.	6	3	
3.	Ecuson nominal	buc.	3	4	Când se asigură din metal durata de serviciu este de 10 ani

Norma nr. 4
pentru asigurarea cu echipament special

Nr. crt.	DENUMIREA ARTICOLELOR	U/M	PREVEDERI		OBSERVAȚII
			Cantitate	Durată (ani)	
0	1	2	3	4	5
1.	Mănuși protecție - iarnă	per.	2	1	
2.	Mănuși protecție - vară	per.	2	1	
3.	Cască protecție	buc.	1	Inv.	
4.	Ochelari de protecție solară și antizăpadă	buc.	1	2	
5.	Geantă transport tip rucsac	buc.	1	Inv.	
6.	Ciorapi termici	per.	2	1	
7.	Protecție coate și genunchi	buc.	1	Inv.	
8.	Combinezon	buc.	2	2	

NOTE:

1. Prezenta normă se aplică militarilor care sunt încadrați în statele de organizare, precum și celor care, în diverse ocazii, execută misiunile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne.

2. Echipamentul special distribuit cadrelor militare conform prezentei norme se acordă în folosință temporară, gratuit, în scopul îndeplinirii activităților pentru care este destinat.

3. În situații justificate, directorul general al Direcției generale logistice din cadrul Ministerului Afacerilor Interne poate aproba înlocuirea/substituirea unor materiale de echipament special cu altele asemănătoare, care asigură aceleași condiții de protecție.

Norma nr. 5
pentru echiparea generalilor și ofițerilor în rezervă și în retragere

Nr. crt.	DENUMIREA ARTICOLELOR DE ECHIPAMENT	U / M	PREVEDERI		OBSERVAȚII
			Cantitate	Durata (ani)	
0	1	2	3	4	5
1	Șapcă din stofă pentru ceremonie, completă	buc.	1	10	Se asigură de vară sau de iarnă
2	Șapcă din stofă de iarnă, completă	buc.	1	10	
3	Șapcă din stofă de vară, completă	buc.	1	10	
4	Căciulă din blană naturală	buc.	1	-	Pentru generali și colonei se asigură din blană caracul
5	Costum din stofă pentru ceremonie (veston cu pantalon lung)	buc.	1	10	Se asigură de vară sau de iarnă
6	Costum stofă cu un pantalon lung iarnă	buc.	1	10	
7	Costum stofă cu un pantalon lung vară	buc.	1	10	
8	Scurtă cu mesadă și guler blană naturală	buc.	1	-	Pentru generali și colonei se asigură cu guler din blană caracul
9	Manta pentru ploaie	buc.	1	10	
10	Cămașă	buc.	2	4	Se poate distribui și de culoare albă
11	Pantofi negri pentru ceremonie	per.	1	5	
12	Pantofi	per.	1	3	Se asigură de vară sau de iarnă
13	Cravată pentru ceremonie	buc.	1	5	
14	Cravată	buc.	1	3	
15	Fular	buc.	1	10	
16	Centură pentru ceremonie	buc.	1	10	
17	Eghilet cu accesorii	buc.	1	10	

NOTE:

1. Prezenta normă se aplică pentru echiparea generalilor și ofițerilor în rezervă sau în retragere, cu drept de a purta uniformă — cu asigurarea gratuită a articolelor de echipament. Articolele de echipament prevăzute în prezenta normă se asigură după 8 ani de la trecerea în rezervă sau în retragere.

2. Șapca din stofă pentru ceremonie, costumul din stofă pentru ceremonie, pantofii negri pentru ceremonie și cravata pentru ceremonie se asigură pentru generali și ofițerii care au deținut funcții de conducere la data trecerii în rezervă.

3. Odată cu echipamentul prevăzut de normă se distribuie toate accesorii de îmbrăcăminte și însemnele de grad aferente.

4. Cu ocazia avansării în gradul următor celui avut la data trecerii în rezervă sau retragere, se distribuie gratuit accesorii necesare pentru două uniforme. Ofițerii în rezervă sau retragere avansați generali primesc în dotare numai o singură dată următoarele accesorii: patru perechi suportți cu însemne de grad și semne de armă, o emblemă pentru căciulă, trei perechi petlițe, paspoal pentru vipușcă și lampas pentru două costume, trei șepci, dintre care una de ceremonie, una de vară și una de iarnă.

5. Accesorii de îmbrăcăminte și însemnele de grad necesare pentru înlocuirea celor uzate, înainte de îndeplinirea duratei prevăzute de normă, precum și alte articole de echipament se pot asigura la cerere, contra cost, la prețul de achiziție. Femeile primesc pălărie în loc de șapcă și fustă în loc de pantalon lung.

6. În cazul când se introduc în dotare noi uniforme, acestea se vor asigura începând cu anul introducerii lor, pe măsura achiziționării acestora.

ANEXA Nr. 3)*

Insigna și documentele de legitimare

A. Insigna

1. Insigna atestă, împreună cu legitimația de serviciu prevăzută la pct. B, calitatea de militari în activitate.

2. Insigna este prevăzută cu sistem de fixare prin lamelă metalică și agrafă pe articolele de îmbrăcăminte, pe centură sau pe suportul de piele aferent în care se poate introduce și legitimația de serviciu.

3. Insigna Direcției Generale de Protecție Internă va păstra în compoziție elemente din stema Ministerului Afacerilor Interne, după cum urmează: pe fond albastru, o acvilă de aur, cu capul spre dreapta, încoronată, cu ciocul și ghearele roșii, cu aripile deschise, ținând în cioc o cruce ortodoxă de aur, în gheara dreaptă o spadă de argint, în stânga o ramură de măslin verde.

*) Modelele insignelor și legitimației de serviciu sunt reproduse în facsimil.

Conform anexei nr. 1 la Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare, pasărea apare încoronată cu o coroană închisă, cu tocă purpurie, formată dintr-un cerc frontal, cu borduri subțiri sus și jos, împodobit, în față, cu o piatră dreptunghiulară culcată, patru pietre romboidale (două la stânga, două la dreapta) și două perle pe flancuri, rediate pe jumătate. De la marginea superioară a cercului se ridică opt fleuroane, în formă de vârf de lance, dintre care cinci sunt vizibile, cu primul, al treilea și al cincilea mai mari și decorate, fiecare, cu câte o piatră rectangulară, ornată cu două linii negre orizontale sus și jos și alte două linii verticale pe flancuri, așezată în pal, înconjurată de trei perle mici, poziționate în triunghi și, în partea inferioară, de o piatră ovală dispusă în pal, cu al doilea și al patrulea mai mici și încărcate, fiecare, cu câte o piatră ovală pe centru și cu o perlă mică deasupra; primele trei fleuroane din față sunt intercalate de două vârfuri ascuțite, terminate cu perle. Din vârfurile fleuroanelor pleacă, în sus, spre mijlocul coroanei, opt lame înguste, dintre care primele cinci din față sunt vizibile, de formă arcuită și ornate cu perle, care se reunesc și se termină la mijloc printr-un glob împodobit cu o centură în formă de fascie, mai îngroșată, din mijlocul căreia se înalță un pal care atinge vârful globului. Globul este surmontat de o cruce recruciată, românească, pe mijlocul căreia broșează crucea Sfântului Andrei, de dimensiuni mai mici; elementele coroanei sunt de argint, cu pietrele rectangulare, romboidale, ovoidale și perlele de culoare albă.

Pe pieptul acvilei se află un scut cuprinzând, pe albastru, un leu de aur, limbat, aprins și armat roșu, ținând în laba dreaptă anterioară un pumnal cu lama de argint, înzestrat de aur, pe laba stângă anterioară, pe o parte din cea dreaptă și pe o parte din corp broșează un scut francez medieval, triunghiular, cu flancurile rotunjite, roșu, cuprinzând un șevron de aur, încărcat cu cinci stele

roșii, având între brațe un trandafir heraldic, de asemenea, de aur; în șef, o cheie de același metal, poziționată în fascie.

În partea inferioară, sub acvilă, deviza scrisă cu litere negre pe o eșarfă albă: **INVICTUS** (ÎNVINGĂTOR).

În exergă, între un cerc liniar auriu la interior și un cerc auriu și un altul albastru împodobit cu zece coroane deschise, cu câte trei fleuroane, intercalate de zece fleuroane mai mici, de asemenea, de aur, la exterior, pe fond albastru, legenda scrisă cu litere majuscule de același metal: * **MINISTERUL AFACERILOR INTERNE** * **DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ**.

B. Legitimația de serviciu

1. Legitimația de serviciu a personalului militar din Direcția Generală de Protecție Internă este documentul oficial care atestă calitatea de militar în activitate și va fi folosită pentru declinarea calității numai în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

2. Legitimația de serviciu este confecționată în sistem duplex (față-verso), filigranată cu următorul conținut:

a) față — în partea de sus central rândul întâi „ROMÂNIA”, rândul al doilea „MINISTERUL AFACERILOR INTERNE”, rândul al treilea titlatura „LEGITIMAȚIE”, rândul al patrulea seria (maximum 3 litere), respectiv numărul (maximum 5 cifre) legitimației; în colțul din stânga sus este bară cu tricolorul României, în centru stema României; în partea de jos stânga se vor înscrie în raport cu nivelul de acces aprobat pentru titularul legitimației funcția „MINISTRUL AFACERILOR INTERNE” și semnătura scanată a ministrului afacerilor interne, pentru treapta de acces general, respectiv funcția „DIRECTOR GENERAL” și semnătura scanată a directorului general, pentru treptele de acces limitat, iar sub aceasta treptele ce conțin nivelul de acces aprobat pentru titularul legitimației. Sub treptele ce conțin nivelul de acces se consemnează data expirării legitimației. În partea de jos dreapta fotografia titularului, cu dimensiunile de 3 x 3 cm, executată color (în ținuta de reprezentare);

b) verso — în partea de sus, central, rândul întâi „DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ”, pe rândul al doilea central, data eliberării legitimației; în centru, însemnul heraldic al unității. În partea de jos, sub însemnul heraldic, se vor înscrie gradul militar, numele, prenumele tatălui și prenumele titularului, precum și codul numeric personal al titularului.

3. Modelul legitimațiilor de serviciu și cromatica specifică fiecăreia sunt prevăzute în figurile nr. 1 și 2.

Fig. nr. 1
DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
(acces general)

Fig. nr. 2
DIRECȚIA GENERALĂ DE PROTECȚIE INTERNĂ
(acces limitat)

ANEXA Nr. 4

Sigla Direcției Generale de Protecție Internă

Sigla Direcției Generale de Protecție Internă, utilizată ca semn de armă pentru individualizare și recunoaștere, se compune din „D.G.P.I.” și din elemente ale însemnului heraldic, aprobat potrivit legii.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

